

INTRODUCERE

În 2004, o echipă (10 membri) a Departamentului pentru Pregătirea Personalului Didactic din Universitatea din Craiova a obținut finanțarea CNCISIS pentru un proiect de cercetare grant, pentru etapa 2005-2007, cu tema “Cognitivismul și constructivismul - noi paradigme în educație. Consecințe asupra formării inițiale a profesorilor, ca viitori actori în spațiul educațional European”.

Ca în orice proiect, ajuns într-o fază de aplicare, acest volum prezintă unitar prima serie de rezultate, din 2005, când a început căutarea răspunsurilor la probleme esențiale ale lui: sunt necesare tema și ipoteza formulate? Ce se așteaptă concret? În ce modalități de rezolvare? În ce mod de organizare? Ce evidențiază evaluarea primă a obiectivelor? Ce consecințe derivă pentru următorii ani de cercetare(2006-2007)?

În acest mod a și fost structurat acest volum, în 5 părți: *Nevoia de pregătire constructivistă a profesorului, Scopuri și obiective ale formării profesorului constructivist, Strategii și instrumente de instruire constructivistă, Proiectarea constructivistă a instruirii, Evaluarea formării profesorului constructivist.*

Membrii echipei de cercetare au abordat distinct aspecte ale tematicii, căutând să verifice complex o ipoteză nouă, ca și întregul experiment în teoria și practica școlii românești: dacă este necesară și la noi abordarea teoriei și metodologiei constructiviste în formarea elevilor, ca alternativă la abordările clasice, devenite insuficiente și în concordanță cu noile paradigme ale educației mult dezbătute și aplicate în școala occidentală, atunci este necesară și posibilă formarea profesorilor în acest sens, încă în faza ei inițială, pentru a ști cum să lucreze cu elevii școlii viitorului.

Numai că teoria constructivistă a cunoașterii solicită anumite condiții în transformarea ei în teorie a învățării, a instruirii. Iar restricțiile prime apar tocmai din starea materială, didactică, managerială a școlii românești. În pofida acestora, experimentul nostru a încercat să găsească posibilități de adaptare a principiilor,

scopurilor, metodologiei constructiviste tocmai la resursele, mentalitățile, managementul din învățământul nostru (universitar).

Or, cele 30 de capitole ale acestui prim volum conturează câteva dintre posibilitățile vizate, cu reușitele și limitele conturate în utilizarea metodologiei constructiviste în formarea inițială a viitorilor profesori, ei înșiși acum în postura de novici în această învățare.

Desigur că s-a recurs, în condițiile organizării normale a procesului didactic universitar, la eșantioanele de studenți corespunzătoare normei didactice a membrilor echipei (cursuri și seminarii): Facultatea de Litere-specializările română, engleză, franceză, Facultatea de Matematică, Facultatea de Fizică, Facultatea de Horticultură-specializarea biologie, din anii II – IV.

Un aspect s-a conturat însă clar: instruirea constructivistă nu numai că este necesară în formarea profesorului, dar și posibilă, chiar în condițiile inadecvate ale pregătirii pedagogice (universitare) și ale schimbării de paradigmă.

Părțile și capitolele lucrării ilustrează paleta largă a acestei noi deschideri, beneficiind și de prioritatea abordării ei experimentale în România.

Anul 2005 a fost unul de conturare a sintezei documentare (în volumul *Instruirea constructivistă-o alternativă, 2005, 335 pagini, Editura Aramis, București*), pentru a asigura baza teoretică a cercetării-acțiune, cu scop aplicativ-ameliorativ și de pretestare a principalelor teze și metodologii, instrumente.

Desigur că următorii ani (2006, 2007) vor fi afectați aprofundării experimentului ameliorativ și posttestării, încât să conturăm un set de argumente valide care să confirme ipoteza generală.

Iar următorul volum (2006) va sintetiza instrumente necesare învățării constructiviste, la nivelul studenților, utilizabile apoi de către ei și ca profesori cu viitorii lor elevi.

**Prof. dr. Elena Joița,
Director de proiect**